

A Mohd Norizam bin Muhamat Suhaimi lwn Pendakwa Raya

B MAHKAMAH TINGGI (KOTA BHARU) — RAYUAN PERMOHONAN
JENAYAH NO DA-42H-24-12 TAHUN 2019
MOHAMAD ABAZAFREE PK
7 JULY 2021

C *Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap hukuman — Perayu mengaku bersalah atas kesalahan di bawah s 376B Kanun Keseksaan — Hukuman 14 tahun penjara dan 13 sebatan — Sama ada hukuman terlalu berat — Sama ada terdapat faktor mitigasi — Sama ada hakim bicara mempertimbangkan pengakuan bersalah — Sama ada hakim bicara mempertimbangkan keinsafan perayu — Sama ada hukuman setimpal dengan kesalahan*

E Ini merupakan rayuan oleh perayu ke atas hukuman yang telah dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen ('HMS') bagi pertuduhan di bawah s 376B Kanun Keseksaan. Perayu tinggal serumah dengan mangsa dan keluarganya. Ketika mangsa berada di rumah bersama-sama anaknya, dan ketika suami mangsa keluar bekerja, perayu telah meminta mangsa untuk mencuci rak pinggan. Secara tiba-tiba perayu telah masuk ke dalam bilik air yang merupakan tempat mangsa mencuci rak pinggan tersebut dan mengunci pintu bilik air tersebut. Perayu kemudiannya telah menolak mangsa ke arah sinki yang berada di dalam bilik air tersebut dan telah membuka seluar yang dipakai oleh mangsa hingga ke paras lutut manakala perayu pula telah membuka tuala dan seluar pendek yang dipakai olehnya. Seterusnya, perayu telah menarik tangan mangsa serta telah memaksa mangsa memegang kemaluannya. Perayu, antara lain, telah mencuba untuk memasukkan kemaluannya ke dalam dubur mangsa namun tidak berjaya. Perayu kemudiannya telah bertindak memusingkan badan mangsa menghadapnya dan menggeselkan kemaluannya di bahagian kemaluan mangsa. Selepas itu, perayu telah menarik mangsa dan telah membaringkan mangsa di atas lantai bilik air tersebut dan memasukkan kemaluannya ke dalam kemaluan mangsa sehingga memancutkan air maninya ke dalam kemaluan mangsa. Berikutan laporan polis mangsa, perayu telah ditangkap. Siasatan telah mendapati bahawa perayu merupakan abang kandung sebapa dengan mangsa yang mana perhubungan antara perayu dan mangsa adalah tidak dibenarkan di bawah undang-undang, hukum agama, adat kebiasaannya yang terpakai, untuk perayu berkahwin dengan mangsa.

I Perayu pada awalnya tidak mengaku bersalah serta memohon untuk dibicarakan. Namun, selepas selesai pihak pendakwaan memanggil dua orang saksi termasuk mangsa, perayu telah menukar pengakuan ke pengakuan bersalah. Mahkamah sesyen telah menerima pengakuan salah perayu dan mensabitkan perayu serta menjatuhkan hukuman 14 tahun penjara dan

13 sebatan. Di peringkat rayuan, perayu membangkitkan bahawa hukuman yang dijatuhkan oleh HMS adalah tinggi dan HMS tidak mempertimbangkan faktor-faktor pengakuan salah, kesalahan pertama dan keinsafan perayu.

A

Diputuskan, menolak rayuan:

B

- (1) Secara perundangannya, hukuman yang dijatuhi oleh HMS adalah sah di sisi undang-undang sepertimana di bawah s 376B Kanun Keseksaan. HMS telah mempertimbangkan kepentingan individu perayu termasuk pengakuan bersalah serta kesalahan kali pertama perayu dan memutuskan bahawa ianya tidak boleh menjadi satu faktor keringanan. Mahkamah menerima alasan ini dan sekaligus tidak mengganggu dan mengurangkan hukuman-hukuman yang telah dijatuhkan oleh HMS. Pertimbangan kepentingan awam di dalam keadaan kes semasa adalah jauh lebih penting daripada pertimbangan pengakuan bersalah perayu walaupun ini merupakan kesalahan pertama perayu. Apabila kepentingan menuntut hukuman berat bagi sesuatu keadaan kes itu maka kesan kepada pengakuan salah atau apa-apa kepentingan individu tertuduh hendaklah diketepikan dan pada masa ini ianya tidak lagi boleh dikira sebagai suatu faktor mitigasi (lihat perenggan 11–12 & 15–16).

C

D

E

- (2) Adalah didapati bahawa: (a) wujud perancangan awal oleh perayu apabila menyuruh mangsa untuk masuk ke dalam bilik air untuk mencuci rak pinggan di dalam bilik air sebelum perayu masuk dan mengunci bilik air tersebut; (b) terdapat elemen paksaan oleh perayu ke atas mangsa; (c) walaupun perayu semasa kejadian tidak menggunakan senjata namun menurut mangsa, perayu pernah menggugutnya menggunakan parang dan oleh itu mangsa khuatir perayu akan menggunakan senjata berbahaya memandangkan di tempat kejadian terdapat pisau dan sebagainya; dan (d) perayu juga telah menggugut mangsa supaya tidak menceritakan perkara yang berlaku kepada sesiapa. Keseluruhan faktor-faktor ini menguatkan alasan yang telah disediakan oleh HMS bahawa ia mengatasi faktor kepentingan perayu. Keinsafan yang dinyatakan tidak memberi apa-apa makna kini. Perlakuan jenayah yang telah dilakukan oleh perayu perlu dihukum setimpalnya dan perayu sebagai seorang dewasa sewajarnya mempunyai pertimbangan yang matang sebelum apa-apa perbuatan dilakukan apatah lagi perbuatan sekeji ini (lihat perenggan 20–22).

F

G

H

- (3) Hukuman yang dijatuhkan ke atas perayu bukan sahaja tidak melanggar undang-undang malahan hukuman pemenjaraan selama 14 tahun yang dijatuhkan terhadap perayu adalah setimpal dengan kesalahan serius yang telah dilakukan oleh perayu dan bersesuaian dengan fakta dan keadaan kes terhadap perayu. Tiada apa-apa alasan yang mewajarkan mahkamah untuk campur tangan terhadap hukuman yang dijatuhkan oleh HMS (lihat perenggan 29–30).

I

A [English summary]

This was the appellant's appeal against the sentence that was passed by the sessions' court judge ('the SCJ') for charges under s 376B of the Penal Code. The appellant lived in the same house with the victim and her family. While the victim was in the house with his son, and while the victim's husband left for work, the appellant had requested the victim to clean the dish rack. Suddenly the appellant had entered the washroom which was the place the victim was cleaning the dish rack and locked the washroom door. The appellant then pushed the victim towards the sink which was in the said washroom and opened the trousers worn by the victim to her knees while the appellant had removed his towel and shorts. Then, the appellant had pulled the victim's had and forced the victim to hold his genitals. The appellants, among others, had tried to insert his penis into the victim's anus but failed. The appellant then acted by turning the victim to face him and inserted his penis into the victim's vagina. After that, the appellant had pulled the victim and lay her down on the floor of the said washroom and inserted his penis into the victim's vagina he ejaculated his semen into the victim's vagina. Following a police report lodged by the victim, the appellant was arrested. The investigation found that the appellant was the paternal brother of the victim where the relationship between the victim and the appellant was prohibited under the law, religion, ordinary applicable culture, for the appellant to marry the victim. The appellant initially claimed trial. However, after the prosecution had called two witnesses including the victim, the appellant had changed his plea to a plea of guilt. The court had accepted the plea of guilt and convicted the appellant and sentenced him to 14 years imprisonment and 13 strokes. At the appeal, the appellant raised that the sentence meted out by the SCJ was excessive and the SCJ did not consider factors relating to his plea of guilt, it being his first offence and how he regrets it.

G Held, dismissing the appeal

(1) Legally speaking, the sentence meted out by the SCJ was legal as per s 376B of the Penal Code. The SCJ had considered the individual's interest, including the plea of guilt as well as it being his first offence and found that it was not a mitigating factor. The court accepted this ground and therefore will not disturb and reduce the sentence which was passed by the SCJ. The consideration of public interest in the circumstances of the case was also far more important than the consideration of it being the appellant's plea of guilt even if this was the appellant's first offence. When the interest demands for a severe sentence for a particular case, therefore the effect on the plea of guilt or any other individual interest of the accused has to be set aside and for the time can no longer be considered as a mitigating factor (see paras 11–12 & 15–16).

(2) It was found that: (a) there was a prior plan by the appellant by asking the

victim to enter the washroom to wash the dish rack in the washroom before the appellant entered and locked the said washroom; (b) there was an element of coercion on the part of the appellant against the victim; (c) even though the appellant at the time of the incident did not use a weapon, but according to the victim, the appellant had threatened to use a parang and therefore the victim was worried that the appellant will use a dangerous weapon considering at the place of the incident there were knives and other things; (d) the appellant had also threatened the victim to not tell what happened to her to anyone. The entirety of these factors strengthens the ground that was provided by the SCJ that it overrides the factor of the interest of the appellant. The regret which was stated no longer brings any meaning. The criminal act committed by the appellant must be justly punished and the appellant as an adult must have mature judgment before committing any act what more a heinous act such as this (see paras 20–22).

- (3) The sentence meted out against the appellant was not only legal but the sentence of imprisonment for 14 years which was meted out to the appellant as commiserate which the serious offence which was committed by the appellant and therefore suitable based on the facts and circumstances of the case against the appellant. There are no grounds to necessitate the court to intervene with the sentence meted out by the SCJ (see paras 29–30).]

Kes-kes yang dirujuk

- A Child v PP* [2020] MLJU 1394; [2020] 8 AMR 343, MT (dirujuk)
Bachik bin Abdul Rahman v PP [2004] 2 MLJ 534; [2004] 2 CLJ 572, MR (dirujuk)
KS Saravanan a/l Krishnan v Pendakwa Raya [2016] MLJU 658; [2016] 1 LNS 1037, MP (dirujuk)
Loh Hock Seng & Anor v PP [1980] 2 MLJ 13, MP (dirujuk)
PP v Burnanuddin [2006] 8 CLJ 409, MT (dirujuk)
PP v Govindnan a/l Chinden Nair [1998] 2 MLJ 181; [1998] 2 CLJ 370, MT (dirujuk)
PP v Low Kok Wai [1988] 3 MLJ 123; [1988] 2 CLJ 105; [1988] 2 CLJ Rep 268, MT (dirujuk)
PP v Oo Leng Swee & Ors [1981] 1 MLJ 247, MP (dirujuk)
PP v Shahrul Azuwan bin Adanan & Anor [2013] 8 MLJ 70, MT (dirujuk)
PP v Tia Ah Leng [2000] 5 MLJ 401; [2000] 5 CLJ 614, MT (dirujuk)
Rohaizat bin Abd Ani v PP [2016] MLJU 1143; [2016] 1 LNS 1775, MT (dirujuk)
Sim Gek Yong v PP [1995] 1 SLR 537, MT (dirujuk)
Tan Lay Chen v PP [2001] 1 MLJ 135; [2000] 4 CLJ 492, MT (dirujuk)
Usman bin Jumasari v PP [2016] MLJU 1362; [2016] 1 LNS 1457, MR (dirujuk)

A Undang-undang yang dirujuk

Kanun Keseksaan s 376B

Kanun Tatacara Jenayah s 183A

- B** *Siti Syaerah bt Meor Zul-Kefli 'Auni (Syaerah & Maryati) bagi pihak perayu.*
Nurliyana bt Md Zukri (Timbalan Pendakwa Raya, Pejabat Penasihat
Undang-Undang Negeri Kelantan) bagi pihak responden.

Mohamad Abazafree PK:**C PENDAHULUAN**

- D** [1] Ini adalah merupakan rayuan ke atas hukuman oleh tertuduh/perayu ke atas hukuman yang telah dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen ('HMS'). Perayu telah dituduh di bawah s 376B Kanun Keseksaan dan pada awalnya telah tidak mengaku bersalah serta memohon untuk dibicarakan. Namun selepas selesai pihak pendakwaan memanggil dua orang saksi termasuk mangsa, perayu telah menukar pengakuan ke pengakuan bersalah. OKT telah disabitkan oleh HMS dan dijatuhkan hukuman penjara 14 tahun dari tarikh tangkap (3 April 2019) dan 13 sebatan.
- E**

[2] Pertuduhan ke atas perayu adalah seperti berikut:

- F** Bahawa kamu pada 25/03/2019 jam lebih kurang 1.45 petang di dalam rumah di alamat Lot 1405 SPKK Jalan Camp di dalam Daerah Kuala Krai di dalam Negeri Kelantan telah melakukan persetubuhan dengan Noor Natrah Binti Mohd Sohaimee, Kpt 941104-08-5956 yang mana oleh kerana perhubungan kamu dengannya adalah tidak dibenarkan di bawah undang-undang, hukum agama, adat, kebiasaan yang terpakai kepada kamu untuk berkahwin dengannya, dan dengan itu kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 376B Kanun Keseksaan.
- G**

FAKTA KES

[3] Fakta kes yang relevan adalah seperti berikut:

- H** (a) mangsa tinggal di sebuah rumah beralamat di Lot 1405 SPKK, Jalan Camp, 18000 Kuala Krai Kelantan bersama-sama dengan suaminya serta anaknya yang berumur tiga tahun. Perayu yang merupakan abang sebapa mangsa turut tinggal di rumah tersebut;
- I** (b) pada 25 Mac 2019, jam lebih kurang 1.45 petang, mangsa berada di rumah bersama-sama dengan anaknya manakala suaminya telah keluar untuk bekerja. Perayu pada masa tersebut turut berada di rumah;
- (c) perayu telah meminta mangsa untuk mencuci rak pinggan dan secara tiba-tiba perayu telah masuk ke dalam bilik air yang merupakan tempat

- mangsa mencuci rak pinggan tersebut dan kemudiannya perayu telah bertindak mengunci pintu bilik air tersebut; A
- (d) perayu kemudiannya telah menolak mangsa ke arah sinki yang berada di dalam bilik air tersebut dan telah membuka seluar yang dipakai oleh mangsa hingga ke paras lutut. Manakala perayu pula telah membuka tuala dan seluar pendek yang dipakai olehnya. Seterusnya, perayu telah menarik tangan mangsa serta telah memaksa mangsa memegang kemaluannya dengan menggunakan tangannya. Semasa itu perayu berada di bahagian belakang mangsa; B
- (e) semasa mangsa memegang kemaluan perayu, mangsa dapat merasakan kehadiran biji-biji pada kemaluan perayu. Seterusnya, perayu telah mencuba untuk memasukkan kemaluannya ke dalam dubur mangsa namun tidak berjaya. Perayu kemudiannya telah bertindak memusingkan badan mangsa menghadapnya dan menggeselkan kemaluannya di bahagian kemaluan mangsa; C D
- (f) selepas itu, perayu telah menarik mangsa dan telah membaringkan mangsa di atas lantai bilik air tersebut. Perayu telah menarik seluarnya ke paras kaki dan telah bertindak memasukkan kemaluannya ke dalam kemaluan mangsa sehingga memancutkan air maninya ke dalam kemaluan mangsa; E
- (g) kemudian perayu telah membersihkan dirinya dan terus keluar dari bilik air seperti tiada apa-apa yang berlaku;
- (h) pada 31 Mac 2019, mangsa telah meminta pertolongan dari majikan suaminya iaitu How Yong Way Chee untuk menghantarnya pulang ke kampung di Ipoh, Perak dan keesokannya mangsa telah membuat laporan polis berkait dengan kejadian ini sebagaimana Kuala Krai/1438/19; F
- (i) pada 2 April 2019 jam lebih kurang 4 petang, mangsa telah dibawa ke Hospital Kuala Krai dan hasil pemeriksaan yang dijalankan oleh Dr Nooranisah bt Mohd Razali ke atas mangsa mendapati terdapat koyakan berganda ke atas hymen kemaluan mangsa iaitu pada kedudukan 3, 5, 6, 7, 9 dan 12; G H
- (j) perayu telah kemudiannya ditangkap dan juga telah dirujuk ke Hospital Kuala Krai pada 16 April 2019. Hasil pemeriksaan oleh Dr Muhamad Zulhakimi bin Sansudin, pegawai perubatan di Jabatan Kecemasan dan Trauma Hospital Kuala Krai, mendapati pada kemaluan perayu melalui 'ventral view' terdapat 'subcutaneous foreign body size 0.5cm x 0.5cm rounded in shape' manakala pada 'dorsal view' terdapat '2 subcutaneous foreign seen, first foreign body at right side size 1 x 0.5cm rectangular in shape, second foreign body at left side size 0.5 x 0.5cm circular in shape'; dan I

- A (k) siasatan yang dijalankan oleh Insp Helldon bin Keruput iaitu pegawai penyiasat kes ini, mendapati perayu merupakan abang kandung sebapa dengan mangsa yang mana perhubungan antara perayu dan mangsa adalah tidak dibenarkan di bawah undang-undang, hukum agama, adat kebiasaannya yang terpakai, untuk perayu berkahwin dengan mangsa.
- B Ia sebagaimana maklumat rantaian keluarga yang dikeluarkan oleh Jabatan Pendaftaran Negara.

- C [4] Semasa perbicaraan, perayu tidak diwakili oleh peguambela. Selepas dua orang saksi pendakwaan termasuk mangsa telah memberi keterangan, pertuduhan telah dibacakan semula serta diterangkan kepada perayu. Perayu mengaku faham sifat dan akibat pengakuan salah ke atas pertuduhan tersebut dan perayu telah mengaku salah.

- D [5] Selanjutnya bagi membuktikan kes, pihak pendakwaan telah mengemukakan fakta kes serta ekshibit-ekshibit pertuduhan seperti laporan-laporan polis, rajah kasar, sijil-sijil kelahiran, cabutan daftar kad pengenalan, senarai maklumat keluarga, laporan-laporan perubatan dan gambar-gambar tempat kejadian yang kesemuanya diakui oleh perayu.
- E mahkamah sesyen selanjutnya telah menerima pengakuan salah perayu dan mensabitkan perayu serta menjatuhkan hukuman 14 tahun penjara dan 13 sebatan.

KEPUTUSAN HMS

- F [6] Perayu di dalam permohonan hukuman ringan di hadapan HMS hanya memohon hukuman yang seringannya dan memohon hukuman penjara bermula dari tarikh perayu ditangkap. Perayu juga memohon untuk dipenjarakan di mana-mana penjara di negeri Perak bagi memudahkan keluarganya untuk melawat. TPR di dalam penghujahan penghukuman berat memohon hukuman setimpal memandangkan mangsa masih lagi trauma. Pendakwaan turut mengemukakan kenyataan impak mangsa yang ditanda sebagai 'P14'.
- G

- H [7] Di dalam menjatuhkan hukuman ke atas perayu, HMS di dalam alasannya telah menyatakan:

- I Kesalahan rogol yang melibatkan abang dan adik kandung adalah satu perbuatan yang keji dan harus dibendung. Mahkamah berpendapat faktor kepentingan awam melebihi dari kepentingan individu OKT. Mahkamah harus mengenakan hukuman yang menggambarkan kesalahan ini adalah kesalahan serius. OKT sebagai abang sepatutnya menjaga maruah adiknya tetapi telah melakukan sebaliknya. Perbuatan OKT ini menyebabkan trauma dan memori hitam yang memalukan kepada mangsa. Mahkamah berpendapat hukuman yang telah dijatuhkan adalah

setimpal dengan kesalahan yang telah dilakukan oleh OKT dan dapat memberikan pengajaran kepada OKT dan masyarakat agar tidak melakukan kesalahan yang sama lagi.

A

PRINSIP UNDANG-UNDANG DI PERINGKAT RAYUAN

B

[8] Adalah menjadi prinsip undang-undang yang mantap bahawa dalam mendengar kes-kes rayuan, mahkamah di peringkat rayuan seharusnya mengambil pendirian untuk tidak mengganggu keputusan yang telah dibuat oleh mahkamah perbicaraan melainkan ternyata keputusan tersebut mempunyai salah arah dan tidak menurut undang ini. Prinsip ini dapat dilihat di dalam kes *KS Saravanan all Krishnan v Pendakwa Raya* [2016] MLJU 658; [2016] 1 LNS 1037 yang memutuskan:

C

Prinsip undang-undang adalah jelas iaitu mahkamah yang mendengar rayuan agak keberatan dalam mengganggu hukuman yang dijatuhkan oleh mahkamah bawahan melainkan terdapat kesilapan di dalam menjatuhkan hukuman tersebut atau tidak sesuai dengan fakta dan keadaan yang dibuktikan. (Rujuk kes: *Bhandulananda Jayatilake v Public Prosecutor* [1982] 1 MLJ 83; [1981] 1 LNS 139; *Public Prosecutor v Dato' Waad Bin Mansor* [2005] 2 MLJ 101; [2005] 1 CLJ 421).

D

[9] Mahkamah Rayuan di dalam kes *Usman bin Jumasari v Public Prosecutor* [2016] MLJU 1362; [2016] 1 LNS 1457 melalui penghakiman yang disampaikan oleh Vernon Ong, HMR (pada ketika itu) turut membicarakan isu yang sama dan diperturunkan seperti berikut:

E

[10] The basic principles governing the role of an appellate court in an appeal against sentence are well settled. In exercising its jurisdiction to review sentence an appellate court does not alter a sentence on the mere ground that if it had been trying the case it might have passed a somewhat different sentence. It is only when a sentence appears to be wrong in law or is manifestly excessive or inadequate having regard to the facts and circumstances that an appellate court will intervene (*Public Prosecutor v Lee Seng Seh* [1966] 1 MLJ 266; [1966] 1 LNS 142).

F

G

[11] Accordingly, an Appellate Court starts on the premise that it should be slow to interfere with the sentence passed by the court below unless the appellate court is satisfied that: (i) the sentence is manifestly excessive or inadequate (*Dato' Seri Anwar bin Ibrahim v Public Prosecutor* [2002] 3 MLJ 193; [2002] 3 CLJ 457(FC); *Public Prosecutor v Loo Choon Fatt* [1976] 2 MLJ 256; *Tan Koon Swan v Public Prosecutor* [1987] 2 MLJ 129; [1985] SLR 126, (ii) the sentence is manifestly wrong in the sense of being illegal or being unsuitable to the proven facts and circumstances (*Fan Yew Teng v Public Prosecutor* [1975] 2 MLJ; [1975] 1 LNS 38(FC); *Dato' Seri Anwar Ibrahim; Loo Choon Fatt; Rex v Teo Cheng Lian* [1949] MLJ 170b; [1949] 1 LNS 81, (iii) the trial judge had acted on wrong principles (*R v Leo De Cruz* [1935] MLJ 1(CA); *Public Prosecutor v Dato' Waad Bin Mansor; Soosainathan Public Prosecutor* [2001] 2 MLJ 377; [2001] 6 CLJ 44; (iv) the trial judge had erred by taking into consideration irrelevant matters or by committing some error of law (*Bhandulananda Jayatilake v Public Prosecutor* [1982] 1 MLJ 83; [1981] 1 LNS 139 (FC); *Rahim bin Usoff & Ors v Public Prosecutor* [1984] 2

H

I

- A CLJ Rep 439; [1985] 1 MLJ 241; *Public Prosecutor v Yap Huat Heng* [1986] CLJ Rep 645; [1985] 2 MLJ 414; there has been an infringement of an essential principle of justice as to occasion a substantial miscarriage of justice (*Ramli bin Kechik v Public Prosecutor* [1986] 2 MLJ 33; [1986] 1 CLJ 308 (SC); *Public Prosecutor v Shari bin Mohd Shariff* [2005] 4 MLJ 763; [2005] 5 CLJ 439 *Anuar Abdul Aziz v Public Prosecutor* [2006] 1 MLJ 380; [2005] 6 CLJ 309, (v) the judge failed to appreciate the proper factual basis and materials placed before him (*Dato' Waad bin Mansor*; *Tan Koon Swan*, and (v) the judge embarked on some unauthorized or extraneous or irrelevant exercise of discretion (*Bhandulanda*).
- B
- C [10] Oleh yang demikian, mahkamah ini secara amnya agak keberatan untuk mengganggu hukuman yang dijatuhkan oleh mahkamah bawahan melainkan terdapat kesilapan dan dalam keputusan atau sabitan tersebut serta bercanggah dengan undang-undang sedia ada.
- D PERTIMBANGAN RAYUAN
- E [11] Di peringkat rayuan di Mahkamah Tinggi, perayu telah diwakili oleh peguambela yang telah membangkitkan bahawa hukuman yang dijatuhkan oleh HMS adalah tinggi dan HMS tidak mempertimbangkan faktor-faktor pengakuan salah, kesalahan pertama dan keinsafan perayu. Di peringkat ini, mahkamah ingin menegaskan bahawa secara perundangannya hukuman yang dijatuhi oleh HMS adalah sah di sisi undang-undang sepertimana di bawah s 376B Kanun Keseksan seperti berikut:
- F Whoever commits incest shall be punished with imprisonment for a term of not less than ten years and not more than thirty years, and shall also be punished with whipping.
- G [12] Apabila merujuk alasan penghakiman oleh HMS, mahkamah ini mendapati HMS telah mempertimbangkan faktor kepentingan individu perayu namun memutuskan bahawa kepentingan individu perayu tidak dapat mengatasi kepentingan awam serta keseriusan jenayah yang dilakukan. Walaupun ianya tidak dinyatakan secara jelas dan spesifik di dalam alasan penghakimannya, namun mahkamah percaya kepentingan individu perayu termasuk pengakuan bersalah dan kesalahan kali pertama perayu. Dalam apa jua keadaan, mahkamah ini berupaya untuk menilai kes ini dan memutuskan sama ada hukuman yang dijatuhkan oleh HMS adalah setimpal atau berlebihan.
- H
- I [13] Salah satu prinsip dalam penghukuman adalah bahawa seseorang yang disabitkan harus diberi diskaun kerana mengaku bersalah iaitu pada kebiasaannya dengan mengurangkan sepertiga dari hukuman yang sepatutnya dijatuhkan. Bagaimanapun ia bukanlah satu prinsip yang tidak berubah. Mahkamah boleh, dalam melaksanakan budi bicaranya, menolak dari memberi sebarang diskaun. Ini bergantung kepada keseriusan sesuatu

kesalahan atau wujudnya sabitan lampau yang boleh memadamkan kesan keringanan sesuatu pengakuan bersalah. Begitu juga faktor kepentingan awam, ketiadaan pembelaan yang kuat serta ketiadaan faktor-faktor keringanan (rujuk kes *Bachik bin Abdul Rahman v Public Prosecutor* [2004] 2 MLJ 534; [2004] 2 CLJ 572).

A

B

[14] Pengakuan bersalah juga bukanlah secara automatik memberi hak kepada tertuduh kepada hukuman yang lebih ringan atau diskaun (rujuk *Public Prosecutor v Tia Ah Leng* [2000] 5 MLJ 401; [2000] 5 CLJ 614 dan *Tan Lay Chen v Public Prosecutor* [2001] 1 MLJ 135; [2000] 4 CLJ 492).

C

[15] Di dalam kes di hadapan mahkamah ini, HMS telah mempertimbang kepentingan individu perayu. Walaupun ianya tidak dinyatakan dengan jelas, mahkamah percaya bahawa antara lain ianya termasuk pengakuan bersalah serta kesalahan kali pertama perayu. Secara amnya HMS memutuskan bahawa ianya tidak boleh menjadi satu faktor keringanan. Mahkamah menerima alasan ini dan sekaligus tidak akan mengganggu dan mengurangkan hukuman-hukuman yang telah dijatuhkan oleh HMS.

D

[16] Mahkamah menegaskan bahawa pertimbangan kepentingan awam di dalam keadaan kes semasa adalah jauh lebih penting daripada pertimbangan pengakuan bersalah perayu mahupun ini adalah merupakan kesalahan pertama perayu (rujuk *Loh Hock Seng & Anor v Public Prosecutor* [1980] 2 MLJ 13; *Public Prosecutor v Oo Leng Swee & Ors* [1981] 1 MLJ 247). Apabila kepentingan menuntut hukuman berat bagi sesuatu keadaan kes itu maka kesan kepada pengakuan salah atau apa-apa kepentingan individu tertuduh hendaklah diketepikan dan pada masa ini ianya tidak lagi boleh dikira sebagai suatu faktor mitigasi (lihat *Sim Gek Yong v Public Prosecutor* [1995] 1 SLR 537; *Public Prosecutor v Govindnan all Chinden Nair* [1998] 2 MLJ 181; [1998] 2 CLJ 370; *Public Prosecutor v Low Kok Wai* [1988] 3 MLJ 123; [1988] 2 CLJ 105; [1988] 2 CLJ Rep 268).

E

F

G

[17] Di dalam kes ini, pihak pendakwaan telah mengemukakan kenyataan impak mangsa ('KIM') yang telah ditanda sebagai 'P14'. Di bawah s 183A Kanun Tatacara Jenayah ('KTJ'), pihak pendakwaan dibolehkan untuk mengemukakan KIM bagi maksud untuk memberi peluang kepada mahkamah pericaraan untuk memberi satu hukuman yang setimpal.

H

[18] Di dalam kes *Public Prosecutor v Shahrul Azuwan bin Adanan & Anor* [2013] 8 MLJ 70, Abdul Rahman Sebli H (pada ketika itu) telah telah berkesempatan untuk menjelaskan kepentingan s 183A KTJ seperti berikut:

I

It is comforting to note that the Criminal Procedure Code ('the CPC') has recently been amended by adding a new s 183A which came into force on 1 June 2012 and which allows for the victim's impact statement to be taken into consideration before

- A** the court passes sentence. This will give the court a sense of what the victim or his family went through as a result of the offender's transgressions into their private lives and to pass the appropriate sentence accordingly. Parliament in its wisdom had deemed it fit to insert this provision under Chapter XX of the CPC which deals with trials before the High Court but in my view the provision is meant for all courts as
- B** the word 'court' is defined by s 2(1) of the CPC to mean the High Court, a sessions court, or a magistrates court of any class. Indeed it is in the lower courts that impact statements are most needed, given the type of cases that go before these courts.

C [19] Berdasarkan kepada KIM, mahkamah merumuskan fakta-fakta berikut:

- (a) mangsa mengalami perasaan fobia, trauma dan ketakutan ke atas kejadian yang telah berlaku. Mangsa juga merasa tidak selesa serta tidak selamat untuk berada di rumahnya sendiri;
- D** (b) mangsa merasa janggal serta malu apabila berhadapan dengan keluarganya; dan
- (c) mangsa juga mengharapkan agar perayu dikenakan hukuman yang setimpal bagi memberi pengajaran kepada perayu dan agar kesalahan yang sama tidak berlaku.
- E**

[20] Di samping itu, mahkamah turut dapat meneliti serta menyulusi keterangan yang telah diberikan oleh mangsa sebagai SP2 serta fakta kes yang diakui oleh perayu. Berdasarkan keterangan-keterangan ini, mahkamah merumuskan:

F

- (a) wujud perancangan awal oleh perayu apabila menyuruh mangsa untuk masuk ke dalam bilik air untuk mencuci rak pinggan di dalam bilik air sebelum perayu masuk dan mengunci bilik air tersebut;
- G** (b) terdapat elemen paksaan oleh perayu ke atas mangsa;
- (c) walaupun perayu semasa kejadian tidak menggunakan senjata namun menurut mangsa perayu pernah menggugutnya menggunakan parang dan oleh itu mangsa khuatir perayu akan menggunakan senjata berbahaya memandangkan di tempat kejadian terdapat pisau dan sebagainya; dan
- H** (d) perayu juga telah menggugut mangsa supaya jangan menceritakan perkara yang berlaku kepada sesiapa. Ini turut dinyatakan di dalam laporan polis yang dibuat oleh mangsa.
- I**

[21] Keseluruhan faktor-faktor ini menguatkan alasan yang telah disediakan oleh HMS bahawa ia mengatasi faktor kepentingan perayu. Apa yang berlaku ke atas mangsa adalah semestinya tidak dapat digalang gantikan oleh apa sahaja hukuman ke atas perayu. Namun mahkamah perlu untuk melunaskan

tanggungjawab bagi memastikan hukuman yang dikenakan adalah setimpal ke atas perbuatan perayu, namun tidaklah sehingga bertindak seolah membalas dendam.

A

[22] Peguamcara perayu turut membangkitkan keinsafan perayu yang boleh digambarkan apabila perayu menukarkan pengakuan kepada bersalah. Mahkamah berpandangan bahawa keinsafan yang dinyatakan tidak memberi apa-apa makna kini. Perlakuan jenayah yang telah dilakukan oleh perayu perlu dihukum setimpalnya dan perayu sebagai seorang dewasa sewajarnya mempunyai pertimbangan yang matang sebelum apa-apa perbuatan dilakukan apatah lagi perbuatan sekeji ini. Kata-kata bidalan ‘nasi telah menjadi bubur’ mungkin terbaik dalam mahkamah menyatakan penolakan mahkamah ke atas hujahan berkaitan keinsafan perayu ini. Dengan kata-kata yang lain, ia tidak membawa apa-apa makna kini.

B

C

[23] Mahkamah Tinggi di dalam kes *A Child v Public Prosecutor* [2020] MLJU 1394; [2020] 8 AMR 343, antara lain, telah menyatakan:

D

Public interest cannot be better served if a child, repentant of his criminal ways, decided to turn over a new leaf, seek a path of reform and come back to society, a useful citizen of the country and a good member of his family. I must say, that this is when the child is deserving and society and the courts must afford him that opportunity.

E

I have no hesitation to do so where the facts and circumstances warrant it.

F

[24] Pandangan jelik masyarakat ke atas jenayah seperti ini perlu diberi perhatian oleh mahkamah. Bagi maksud tersebut, mahkamah turut mengambil kira niat parlimen yang meminda hukuman bagi kesalahan sumbang mahram. Mahkamah ini merujuk kepada penyata rasmi parlimen bertarikh 21 Oktober 2013, di mana menteri di Jabatan Perdana Menteri, Puan Hajah Nancy bt Shukri semasa membentang cadangan pindaan ke atas seksyen ini telah menyatakan seperti berikut:

G

Hal keadaan yang baru tersebut mengambil kira keadaan semasa dan impak kejadian kepada mangsa rogol. Hukuman bagi kesalahan di bawah seksyen 376B iaitu sumbang mahram, 377CA rogol menggunakan objek, 377E menghasut kanak-kanak melakukan perbuatan kelucahan yang melampau juga telah dinaikkan bagi membuktikan keseriusan kerajaan memerangi jenayah seksual yang keji ini. Had minimum hukuman telah dimasukkan dalam ketiga-tiga seksyen tersebut bagi mengelakkan hukuman yang ringan diberikan.

H

I

[25] Adalah jelas bahawa masyarakat melalui wakil-wakilnya di parlimen memandang kesalahan sumbang mahram sebagai suatu kesalahan yang amat serius. Ia sehinggalah parlimen mengambil tindakan untuk meminda

- A hukuman penjara bagi kesalahan tersebut dengan menaikkannya dari 20 tahun kepada 30 tahun melalui pindaan yang mula berkuat kuasa pada 1 September 2017.
- B [26] Mahkamah menegaskan bahawa keperihatinan masyarakat ini perlu dipandang serius apatah lagi kes-kes sumbang mahram merupakan kesalahan yang amat keji dan terkutuk. Di dalam kes *Rohaizat bin Abd Ani v Public Prosecutor* [2016] MLJU 1143; [2016] 1 LNS 1775, mahkamah telah menyatakan:
- C The punishment of the offence reflects Parliament's concern over the rise in the number of cases involving with rape. The courts being enforcers of the law must carry this object into effect and not defeat the object by imposing unreasonably lenient sentences. There are only annoying and does not serve as a deterrent. It is counterproductive and gives the wrong signal to the public. As has often been said
- D the public will lose confidence in the courts if evildoers are not dealt with properly. The courts must therefore consistently send a clear signal to those who think of committing crimes. It is only through the sentences passed by the courts that the message will get through to public.
- E [27] Di dalam kes *Shahrul Azwan bin Adanan, Abdul Rahman Sebli H* (pada ketika itu) turut menyatakan:
- F A sentence to be of any use must have the effect of deterring not only the offender from repeating the same offence but also others from following his footsteps. The sentence must commensurate with the seriousness of the offence and must reflect the degree of public disapproval for that particular type of criminal behaviour. The more repulsive the criminal behaviour the more severe the sentence should be. The measure of public disapproval is how the reasonable men and women on the street would react to the criminal conduct the offender is guilty of.
- G [28] Mahkamah dikhuatiri akan hanya dilihat sebagai mengabaikan peranan mahkamah jika hasrat masyarakat dikesampingkan. Abdull Hamid Embong J (pada ketika itu) di dalam kes *Public Prosecutor v Burnanuddin* [2006] 8 CLJ 409 telah menegaskan;
- H Mahkamah boleh dituduh sebagai telah mengabaikan peranannya jika tidak peka kepada hasrat orang awam untuk mendapat perlindungan daripada penjenayah seperti tertuduh ini. Keadilan kepada mangsa dalam samun ini seharusnya dicerminkan dengan satu hukuman yang berat terhadap tertuduh.

KESIMPULAN

- I [29] Berdasarkan kepada pandangan dan dapatan di atas, mahkamah mendapati hukuman yang dijatuhkan ke atas perayu bukan sahaja tidak melanggar undang-undang malahan mahkamah mendapati hukuman pemenjaraan selama 14 tahun yang dijatuhkan terhadap perayu adalah

setimpal dengan kesalahan serius yang telah dilakukan oleh perayu dan bersesuaian dengan fakta dan keadaan kes terhadap perayu.

A

[30] Mahkamah tidak mendapati apa-apa alasan yang mewajarkan mahkamah untuk campur tangan terhadap hukuman yang dijatuhkan oleh HMS.

B

[31] Oleh itu rayuan perayu ditolak dan hukuman oleh mahkamah sesyen adalah disahkan dan dikekalkan.

Rayuan ditolak.

C

Reported by K Selvaraju

D

E

F

G

H

I